

7. дни, и никакъ да не са срази съ противници тѣ, додѣто той не дойде и попереди принесе жертвъ на Бога, 7 дни чакахъ, но Самѣилъ не са яви: за то на народа достатъ, да чака и да са бави. Сабла като видѣ, чи народа са разсѣваше и оумалаваше, защо то мнозина хватихъ да си отхождаѣ, пожертвѣва жертвъ тѣ самси на мѣсто свѣщенника. Но жертва та едвѣмъ са принеси, ето и Самѣилъ доди, и оужасно похѣли цара, защо нагло осеви собственно то свѣщенническо дѣло; и рече мѣ: нынѣ царство то, което щеше да бѣди вѣчно оу тебѣ, не ще остане оу тебѣ, но ще изище Господь челоуѣка по свое то сѣрдце. — И стана Самѣилъ отъ Галгала, и отиде въ свой пѣть. —

Въ то время иноплеменицы тѣ только въхъ притеснили Евреи тѣ, щото нито единъ ковачъ не имъ оставихъ, косы тѣ си и сѣрпове тѣ си да коватъ, за да не бы направили Евреи тѣ мечи и копѣя та. Отъ 600 дѣши, които въхъ слѣдъ Сабла, никой немаше оръжѣе, освенъ Сабла и сына мѣ Ионадана. Въ единъ день рече Ионаданъ на оръжѣеносца си: Ила да ми-немъ въ иноплеменическѣй станъ, тайно отъ отца си, негли Господь ни стори нѣщо на помощь; и изпалзехъ скритоу на иноплеменицы тѣ и поразихъ до 20 мъжи, съ копѣе и камени. И така надыха оужасенъ страхъ на полка, и станна голѣмъ матежъ по междѣ инопламенницы тѣ, и като гы овлада страхъ и безчинѣе, не разѣмѣваха повелѣнѣя та на начальницы тѣ си, но вратиѣ оръжѣя та си противъ на дрѣжины тѣ си. Тога Сабла слѣдеше на върха на холма подъ едно шволно дрѣво, отъ дѣто са гледа, чи инопламенническѣй полкъ сматеса сѣмо и тамо овладанъ отъ голѣмъ шѣмъ, изведи всички тѣ си челоуѣцы, които държаше скриты въ долины тѣ, и изгони иноплеменицы тѣ и повѣди славнѣ повѣдѣ; освободи и ровове тѣ, които въхъ оу неприѣтѣла, и сички тѣ мѣ хора взеха оръжѣя.

§. 86. Оаѣлово безѣмно дѣло.

Въ той день Сабла стори голѣмо безѣмѣе: то е дѣто закла всички тѣ си послѣдователи: проклатъ, рече, да е, ко-